

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Jgnatianaè Petitaè**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pro quo sit Æternitas?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

hinc studia, labores, & quidquid occurret arduum, eò dirigam: æternitati laborabo: sæpiùs cogitabo, quid hoc sit: pati æternùm: gaudere æternùm.

Petitio. Jesu Christe, respice me tibi servire paratum, & confirma id, quod operari dignatus es per gratiam tuam in me; ne amissã æternitate beatã, æternùm torquear inter Tartara.

Pars II.

Pro quo sit Æternitas?

D*octrina.* Statuit DEUS æternitatem in Cœlo; statuit æternitatem in inferno. Illa res inæstimabilis & jucundissima, hæc terribilis est, & non toleranda. Cui verò utraque destinata est? Dicam. Æternitas beata statuta est illis, qui DEO serviunt; qui declinant à malo, & faciunt bonum. *Venite benedicti Patris mei, possidete regnum vobis paratum ab initio mundi: Esurivi enim, & dedistis mihi manducare &c.* hæc dicet Christus beatis suis in die judicii. O DEUS! ô quanta merces! æternum gaudium pro modico & brevi labore! ô quàm liberaliter solvis obsequia tibi præstita! momento laborare possumus, tibi que servire: quid enim vita nostra est, si æternitati comparetur, præter momentum, & si quid est momento minus? momento laboramus, & tu mercedem offers per omnia sæcula duraturam? ô quis non læto animo servire gestiat tam liberali Domino? Servimus regi, principi, homini; quia remuneratur labores nostros;

ros;

tros; cur DEO non famulemur, qui mercedem multam & copiosam & æternam persolvit? Quis non fugiat omnem mundi voluptatem, quæ recedentibus à servitio DEI exhibetur a dæmone, ne amittat æternam & cœlestem?

Æternitas infelix pro quo est? cui statuta est? Dicam: statuta est illis, qui dæmoni serviunt, qui DEum offendunt, verbo, qui peccant. Sic remuneratur dæmon servos suos: jam dat voluptatem brevem, deinde torquet & cruciat æternum. O mi DEus! an possibile est esse hominem, qui huic famuletur? Loquar apertius. Tam ineffabile æternitatis infelicis supplicium est pro peccato mortali; est destinatum omni homini, qui vel semel peccat mortaliter, & hoc in statu moritur. Pro peccato? ita est: unum peccatum mortale meretur perpetuos in inferno dolores & cruciatus: qui vel semel peccat mortaliter, meretur per omnem æternitatem omnia inferni tormenta sustinere. O exhorresce tandem ad peccati vel unius gravitatem! Mors æterna stipendium peccati est. Quære ex Angelis damnatis, quære ex multis Studiosis damnatis, quid eos ad perpetuos inferorum dolores dejecerit? peccatum, respondebunt, & quidem unicum solum! Hæc duo considera: peccatum unicum: æternitas infelix. Ah, momentaneum scilicet est, quod delectat; æternum, quod cruciat. Momentanea sæpe voluptas est, quæ in peccato quæritur, & pro ista per æternitatem totam horrenda ad eò supplicia sunt toleranda.

cedem
olvit?
atem,
etur a
m?
ita est?
vium,
t. Sic
lat vo-
ciat a-
sse ho-
ertius.
olicium
a omni
& hoc
unum
a infer-
peccat
itatem
exhor-
tatem!
Quære
udios
um do-
int, &
fidera:
h, mo-
ernum,
tas est,
æterni-
at tole-
nda.

randa. Hinc S. Franciscus Seraphicus sæpe re-
petebat: modica voluptas, æternus dolor; breve
ridere, lugere æternum. Peccare momenta-
neum est, pati æternum est. Sistamus hîc, &
expendamus, quid sit, pro momento puniri
æternum.

Reflexiones. 1. Si divina Majestas adeò libe-
raliter remuneratur obsequia sibi præstita; ergo
ei servire unus esse labor noster debet, unum
negotium. Servus spe mercedis, sæpe incertæ
aut modicæ, quos non labores suscipit? quid-
ni & nos omnem laborem feramus læti, cum
mercedem speremus perpetuam? Ergo à juven-
tute famulare Domino DEO tuo; ferventer
perage quotidiana opera tua, sciens mercedem
amplam imminere & perennem. Leva sæpe o-
culos ad Cælum, & consolare te verbis illis:
Ecce merces mea magna & copiosa est in Cælis.
Si tanti labores suscipiuntur ab homine, ut mo-
dico tempore sit felix in sæculo, aut honoratus,
quantom majores labores par est suscipi, ut æter-
num quis sit felix in Cælo & honoratus? La-
borem DEUS brevem exigit, neque arduum a-
deò, ut ferri non possit: totus labor est, serva-
re mandata DEI. Laboremus ergo: felicitas
æterna est!

2. Dæmon si famulis suis non aliam mercedem
aliquando exhibet, ac infelicem æternitatem,
an non stulto stultior est, qui huic vel ad mo-
mentulum temporis servire cogitat? fugiunt ser-
vi Dominos illos, quos vel nimis asperos, vel
in

in solvenda mercede perfidos nōrunt. Neminem reperies, qui serviat illi, à quo mercedis loco nil præter verbera, aut injurias refert. Er̄ erit homo, qui dæmoni serviat; cū hic ampla quidem & speciosa promittat, dare verò præter fucam jam voluptatem, & æterna aliquando tormenta nil possit? Expergiscamur, ô Anima, & omni contentione exclamemus indies: Avertentio tibi, Sathana, & adhæreo tibi ô Christus.

3. Peccatum unicum mortale æternis a DEO pœnis castigatur in inferno; ergo immensa quædam & infinita malitia in peccato reperitur; ergo non est leve quid, & risu dignum. Justus est DEUS in pœna infligenda, gravitatem delicti non excedit; ergo ex gravitate pœnæ colligamus gravitatem culpæ. O peccatum quid es? quàm parùm agnosceris! An unquam hoc tecum considerasti, mi Studiose, peccatum unicum meretur æterna supplicia? Jam saltem considera, & tuo animo imprime hanc conclusionem: horrenda res est pœnarum infernalium æternitas; hæc tamen à justissimo DEO destinata est uni etiam peccato mortali; ergo peccatum mortale res infinitæ & incomprehensibilis malitiæ est. Ex hac verò conclusione quid denuo inferes? Ergo omni studio debeo eniti, ut peccatum quodlibet grave detester & fugiam. Et quælo, an adhuc voluntatem habere potes peccandi? an non ad ipsum nomen expavelcis? habesne, quælo, animum repetendi illam laiciviam, illas loquelas turpes, illam tuam consuetudinem licet

cet gratam aliàs & jucundam? O quæ tua foret, quamque terribilis insania! An non insanit ille, qui ut læta aliqua ambulatione per horas aliquot frui posset, aut lauto interesse convivio, vellet per horam aut etiam quadrantem solummodò in fornacem succensam iniici? An non insanit, qui ut uno die habere omnia ad nutum posset, suoque indulgere genio, toto dein anno vellet hæere in carcere, famem sitimque teterrimam pati? insaniunt hi profectò. Et quid tu? aperi, quæso, oculos; tu quid agis, dum peccas? frueris in peccato voluptatula aliquâ, sæpe tantum imaginariâ, revera brevi & momentaneâ: interea si eo momento moreris, detrudêris ad fornacem illam stygiam, ad carcerem tartareum, famem ibi & sitim & mille tormenta alia non ad horam unam, non ad annos paucos, sed per infinita sæcula toleraturus. Ubi obsecro, mens? ubi ratio tua? Miserere tuimet, & noli adeò insanire, ut in tantos te cruciatus concicias! Quid judicas de Studioso illo, qui vivum se Dæmoni transcripsit, & cruore proprio pactum hoc subsignavit, tantum ut florenum unum à dæmone acciperet, quem lusui daret & potui? insanivit certe: pro floreno se exponere damnationis æternæ periculo, non est nisi insania maxima. Tua voluptas, quam in peccato gravi sæpe quæxivisti, an digna erat, quæ unius floreni pretio emeretur? & quid egisti? Quid tibi videtur de Juvene illo Luciano? Hic uti refert Cæsarius, licet sciret, se pro more gentis illius post

post sex menses è rupe dejectum iri, nihilominus, quia omni gaudiorum genere frui posset per menses illos, si se ita pateretur deiici, elegit gaudere sex mensibus, suoque per tempus hoc vacare genio. Nunquid insanus erat? sex mensium gaudia morte tam miserâ emere, quæ stultitia? Et tu quid agis? non sex mensium, sed unius sæpè momenti voluptatulam eligis, quæ mortem æternam tibi accerset. O stulte, quanta est ergo voluptas illa, quam quæris? aspice eam, considera, versa omnem in partem: an digna est, quam tantis, tamque diuturnis emas suppliciiis? an digna est? Et ut apertius tuam insaniam videas, cogita esse, qui tibi hîc ponat ea, quibus maximè delectaris v. g. recreationes, divitias, honores, voluptates, imò totius mundi imperium; dicat ille tibi: hæc omnia dabo tibi, mi Studiose, si per tres dies noctesque in suavissimo lecto jacere velis immotus. An conditionem acceptabis? Si scis, aut experiri cupis, quid sit insomnem jacere immotum vel unicâ nocte, certe non acceptabis. O ubi ergo mens? ubi ratio tua? lectulus roseus est; bona quæ offeruntur, amplissima sunt; tres tantum dies & noctes sunt; & recusas tamen? peccare interim audes? hoc est, pro voluptate momentanea temetipsum deturbare non ad lectulum roseum, sed ad ignes infernales; non triduo unico, sed totâ æternitate sustinendos? ô ubi mens? ubi ratio tua? Non lectum roseum, sed fornacem igneam accendit DEUS in furore suo; in eam te coniu-

coniiciet, si peccas. Et ausis pro momentulo voluptatis eligere æternum ardere? per tuam te salutem rogo, miserere tui ipsius, & firmum tandem propositum concipe, nullam voluptate propositam DEI Majestatem offendendi. Hoc assidue versetur ob oculos tuos: voluptas brevis, dolor æternus: *Momentaneum, quod delectat, æternum, quod cruciat.* Atque hoc ipsum velut efficax contra omnia peccata remedium suadeo. Notum est, quid S. Martinianus egerit: ignem succendit, quando se ad peccatum incitari advertit, seque ipsum sic allocutus est: Martiniane, si ferre hunc ignem potes, pecca audacter; si non potes, ne te exponas periculo æternos inferni ignes tolerandi. Sic temet etiam alloquere, sic membra tua. Quære, an possint tolerare ignes infernales? Potesne adeo amens esse, ut pro voluptate brevi istos eligas? ignem nostrum ferre non potes, quomodo æternum feres? ah æternitas nimium acerba est! si ergo hanc ferre tua membra non possint, caveant, ne peccent.

4. Si æternitas poenarum adeo terribilis est, quis eam sustinebit? *Quis ex vobis, ita cum Propheta quæro, Quis ex vobis habitare poterit cum ardoribus sempiternis?* Potesne tu, ô Studiose? ô delicatule, cui lectulo etiam molli incubare molestum est, poterisne tu? Tu, qui leve frigus in DEI obsequio ferre recusas, poterisne? Tu, cui labor scholasticus continuus onus videtur intolerabile, poterisne? experire, quæ-

Y

lo;

so: si potes, audacter pecca; si non potes, aliud
 non restat, quàm declinare à malo. Hoc verò
 quàm facile est! quàm læto & alacri animo hoc
 à te fieri par est! Quid ageret damnatus, si
 æternas illas pœnas evadere posset? sciscitare
 ex eo: ô Studiose damnate, si te DEus libera-
 re vellet suppliciis infernalibus, & in mundum
 remittere, quid ageres? an velles ad illicitas vo-
 luptates redire? ah minimè! An velles famam
 ablatam proximo restituere? ô quàm libenter!
 An velles peccatum illud confiteri, abstinere
 ab illo consortio, te ipsum vincere, seriam age-
 re pœnitentiam? ô quàm læto & alacri animo!
 sic ille dicet, sic aget. Tu verò quid? si eò de-
 trusus fueris, quod avertat DEus, eadem sen-
 tias, eadem ululabis, sed nimum serò. Nar-
 ratur de Zenone Imperatore, quòd uxore ju-
 bente vivus terræ mandatus fuerit, quando
 more suo trupissimo ebrietati ad rationis usque
 privationem indulserat. Expergefactus ille po-
 stridie, & se inclusum advertens, pulsare, ejula-
 re, opem flagitare, sancta omnia promittere.
 Promittebat inter cætera, se posthac non so-
 lum omni crapulâ, sed ipso etiam vino, quin
 scepro etiam & coronâ abstinere velle, modo
 vitâ donaretur; jussu autem barbaræ coniugis
 responsum est, ista omnia nimis esse sera, de-
 buisse citius illa fieri, clausam esse januam.
 Habes imaginem futuræ tuæ infelicitatis. Quid
 non ages? quid non promittes? serò nimis: clau-
 sa tum temporis janua est. Jam ea fac, quæ
 tunc faceres, & salus certa erit.

Redit hîc cogitatio jam superius habita. Quid quæso, ages totâ æternitate infelici? quid incipies inter inferos, quò vita tua pessima te rapit? quomodo tempus consumes? quò te convertes? an ad Sanctos? non audieris: an ad DEum? ridebit in interitu tuo: an ad damnatos? nulla ibi amicitia, nulla commiseratio est: an tu te juvare quæres? ne vermiculum à te amovere poteris: an perrumpes Orcum? irrita vis, stulta cogitatio: an quiesces patienter? nulla infernis patientia est: an te trucidabis? quæres mortem, & non invenies. Quid ergo? quomodo æternitatem consumes? scis? dicam: totum tuum agere erit pati, uri, puniri, famere, sitire, torqueri, ejulare, maledicere, desperare, & hoc semper, semper, semper! *Perditus in æternum eris; in æternum.*

Unum video, quod dicere possis: peccabo, sed in peccato non moriar, non peribo; agam pœnitentiam, & sic Orcum cum tota æternitate infelici evitabo; non est ergo, quòd peccatum tantopere timeam, & illa me voluptate spoliem. Itane loqueris aut sentis? Cœlites! quæ istæ voces? quæ sentia? ecquis te usque eò fascinavit? quis tempus tibi pollicitus est, quò pœnitentiam facere possis peccato perpetrato? quis? an non eò ipso momento, quo peccas, mori potes? an non mille mortis genera versantur tibi ob oculos? Forte, forte non moriar, respondes: nam & hæctenus peccavi, fruitus sum voluptate illicita, nec tamen pe-

rii: fortè & posthac sic fiet. O Studiose, quò
 recidisti? hæcenus peccâsti, non periûsti, quò
 infinita DEI bonitati debes. An hoc ipsum ad
 peccata nova stimulus tibi erit, quod ad agen-
 das DEO gratias motivum esse debebat fortis-
 simum? Peccâsti, non periûsti: quid inferis? Au-
 di Scripturam: *Fili mi, ne dixeris, peccavi, & qui
 accidit mihi triste; altissimus enim est patiens reddere
 patiens, sed terribilis.* Fortè non moriar, dixi-
 sti. O quas mihi lacrymas exprimis, si ita sen-
 tis! ergone & animam, & beatitudinem æter-
 nam incerto illi Fortè committes? memento, quò-
 so, quòd de anima, de æternitate loquaris. For-
 tèn non morieris: fortè morieris. Si moriaris in
 peccato illo, quid eveniet? Rues ad Tartara mu-
 lo unquam tempore terminanda, æternisque
 suppliciis brevem voluptatulam lues.

5. Si æternitas res adeò tremenda est, an non
 omnia agenda, omnia toleranda sunt, ut crucia-
 tus perpetuos evadamus, gaudia mereamur æter-
 terna? Olympius Monachus mirabili modo in
 corpus suum per susceptas sponte mortificatio-
 nes sæviens ajebat: hæc omnia ago, ut crucia-
 tus æternos evadam; mei dolores finem habe-
 bunt, non infernales. Hoc est, quod à te pe-
 to: omnia age, omnia tolera, ab omnibus illicitis
 abstine, ut cruciatus æternos evadas. Fuge
 voluptatem illicitam in quovis peccato; fuge
 consortium illud, fuge illam occasionem; tolera
 libenter labores scholasticos & molestias in
 DEI osequio occurrentes; suscipe etiam sponte
 taneas

taneas corporis afflictiones per jejunia, cilicia, flagella, victorias quotidianas in somno, cibo, potu, aliisque; & hæc & alia omnia age, ut cruciatus æternos evadas. Melius est pati modicum, quàm pati æternum. Melius est abstinere voluptate modicâ, quàm pro ea pati æternum. Noli esse tuus hostis; miserere membrorum tuorum, miserere corporis tui, miserere & animæ tuæ; cùmque delicatè nutritus sis, patere hæc modica in mundo, ne pati cogaris æterna. Miserere animæ tuæ; pignus tam nobile, ne Orco cruciandum porrige: nec terminum, nec exitum tormenta flammæa habent, ut anima: ne negliges!

6. Antequam te dimittam, revoco in memoriam S. Aloysii voces jam supra relatas: *Quid hoc ad vitam æternam?* has jam sic adhibe. Occurrit labor aliquis, molestia, tædium in DEI servitio; vince generosè, & dic: quid hoc ad vitam æternam? id est, quantillum ago, si hoc faciam, si molestiam hanc feram, cùm DEUS mihi remuneraturus sit in Cælo? quantillum est ad mercedem illam æternam? ergo animosè laborem aggrediar, vincam tædium & molestiam. Adde jam contrarium, & dic: quid hoc ad pœnam æternam? offert dæmon voluptatem in peccato: dic, quid hæc est, si conferatur pœnæ æternæ? an digna est emi tot suppliciis? Ergo repudiabo voluptatem hanc, ne pro ea subire cruciatus debeam nullo unquam fine terminandos. Aut sic adhibe: si offertur gaudium illicitum,

fuge illud, & dic: quid hoc ad vitam æternam? quid est gaudium hoc, si cœlestibus conferam? cœlestia quæram: majora parat DEUS, ac mundus offerre possit. Si occurrit grave aliquid, fer illud DEI amore, cogita: quid hoc ad penam æternam? quantillum est, si Orco conferam? feram hoc libenter, ut cruciatus æternus evadam.

Affectus. Magne DEUS, ecce denuo revertor ad te, & tuis advolvor pedibus: revertor ad te, quia abii post concupiscentias meas, & adhæsi inimico salutis meæ, dæmoni. Aperuisti mihi oculos, ut agnoscerem, quàm præclarum famulis suis mercedem persolvat; quàm terribilis peccato insit malitia; quamdiu pro tantilla voluptate patiendum mihi sit inter inferos. Gratiarum ago tibi pro agnitione mihi concessa. Timeo gehennam, quia æternam esse agnosco. Timeo peccatum, quia agnosco, quanta tui offensiva sit. Timeo Iustitiam tuam, quia horrentis adeò tormentis castigat contemptores suos. Adoro tremendam Majestatem tuam, quia dignos statuit prævaricatoribus divinæ legis cruciatus. Amo Bonitatem tuam infinitam, quia tanta parat sibi famulantibus in Cœlo præmia. Laudo immensam clementiam tuam, quæ me hæctenus millies infernalium tormenta promeritum sustinuit, nec, ut meritis eram, detrudit ad inferos. Vicit hæc clementia & bonitas tua malitiam meam; & ecce vincit me & captivum sicut huic tuæ Clementiæ. Miseratio tua est,
Domi-

Domine, quòd vivo, quòd non consumptus sum. Ne repellas supplicem à pedibus tuis, quem protervum & impium ad te vocâsti. Detestor, execror & abominor, quidquid hætenus contra sanctissimam legem tuam perpetravi; detestor tempus omne, quo Dæmoni servire malui, quàm tibi DEO meo! ô utinam meo etiam cruore abolere possem iniquitates meas! Detestor eas, non tam quia æternas inter inferos pœnas promeritus sum, quàm quia tanta Majestatis tuæ offensa sunt, ut sic castigari mereantur.

Proposita. Vivam jam tibi, Domine. Abrenuntio Sathanæ, & adhæreo tibi, Christe; adhærebo in tempore, ut adhæream in æternitate. Fieri nunquam poterit, ô mi DEUS, ut ego deinceps discedam à te; quia ne æternum à te reiectus torquerer, præstitisti. Nunquam fiet, ut ullam voluptatem illicitam quæram, quam tantis vidi castigari suppliciis. Nunquam ad servitia dæmonis redibo!, qui acerbum adeò famulis suis solvit stipendium: omnia agam, omnia patiar, ne æternum à te separer: jube, Domine, quod vis, agam omnia. Vis, ut abstineam à confortio illo? abstinebo, Domine. Vis, ut extirpem consuetudinem illam, ut fugiam voluptatem in peccato illo - - - fugiam Domine, extirpabo. Quid enim hæc ad pœnam æternam? Vis, ut tolerem patienter labores scholasticos; ut feram molestias in tuo obsequio occurrentes? feram Domine, tolerabo. Vis, ut me vincam

in rebus sæpe etiam licitis? vincam me, Domine: quid enim hæc ad vitam æternam? Omnia agam, ut æternum tibi conjunctus, te laudem & glorificem in Sæcula.

Petitio. Tu misericordissime DEUS, conserva in me horrorem æternitatis infelicis, & beatæ desiderium, ut ita utroque impulsus declinem à malo, & faciam bonum; ut tibi constanter serviam, & tandem velut divinæ tuæ bonitatis vivum trophæum misericordiam tuam valeam per omnia sæcula deprædicare. *Pater noster &c.* Repete voces ultimas: libera nos à malo; intellige & malum culpæ & pœnæ.

Ad DEum. Pater de Cœlis DEUS, miserere mei, & ne proicias me à facie tua in æternum. Fili Redemptor mundi DEUS, miserere mei &c. Spiritus Sancte DEUS, miserere mei &c. Sancta Trinitas unus DEUS, miserere mei &c.

Ad B. Virginem & Sanctos. S. Maria ora pro me, ne æternum proiciar à facie DEI. S. DEI Genitrix, ora pro me, ne &c. S. Virgo Virginum, ora pro me &c. Omnes Sancti Apostoli & Evangelistæ, orate pro me, ne proiciar à facie DEI in æternum. Sic perge nominando Sanctos, quos tua Pietas dictabit.

Consideratio XI.

De Filio Prodigio.

Consideratio hæc ab illo præcipuè legenda est, qui Confessionem Generalem peragere cogitat; per hanc enim ex agnitione propriæ malitiæ,